

В півсвітлі

Степан Чарнецький

Тиха, сумна, як мрії тінь повіяна,
Ти крізь душі моєї йшла кімнати,
Світи, де була пустка безнадійна,
Ти стала цвітом устеляти.

Тиха, сумна, як сонця блиск вечірній,
Що в срібній млі осінній потопає,
Ти зникла. В душі простір став безмірний,
На ньому туга панахиду грає.

Джерело: Цифрова Українська Бібліотека.